

noget vel vidt. Men jeg tror, at der i mindre Omfang kunde være Grund til at paalægge Nationalbanken Forpligtelse med Hensyn til ny Filialers Oprettelse, naar den gaar til Udvidelse af sin Aktiekapital, dels fordi den da faar større Midler at virke med, og dels fordi det sikkert vil blive til væsentlig Fordel for Aktionærerne, at Kapitalen udvides. Fordelen for Aktionærerne vil selvfølgelig staa noget i Forhold til Emissionskursen, men denne vil sikkert ikke blive højere, end at der vil blive en væsentlig Fordel tilbage for Aktionærerne. Og endelig er det ikke usandsynligt, at Udvidelsen af Kapitalen i hvert Fald de første Aar, efter at Udvidelsen er sket, kan føre til Tab for Statskassen. Derfor synes jeg, at meget taler for, at man indføjer den Bestemmelse i Lovforslaget, at Nationalbanken, naar den gaar til Udvidelse af Kapitalen, skal oprette i alt Fald et Par ny Filialer i de Egne af Landet, hvor der nu er længst til Filialerne og længst til Hovedstaden, nemlig i Vest- og Nordjylland. Det synes mig, at det vilde være rigtigt at indsætte den Bestemmelse i Lovforslaget, at naar Banken gaar til Udvidelse af Kapitalen, skal den oprette to ny Filialer, en for Ribe og Ringkøbing Amter, maaske naturligt med Kontor i Esbjerg, og en anden for Viborg og Thisted Amter. Det er nu de Egne, som i mange Henseender ere daarligst stillede, fordi de ligger fjernt fra Hovedcentret herovre, og som ogsaa ere de mest pengeknappe Egne, og hvor derfor Filialer kunde gøre mest Nytte. Jeg tror, at naar Banken gik til at oprette Filialer der, vilde den i endnu større Maal fyldestgøre det, som i Oktrojen fra 1818 blev sat som dens tredie Bestemmelse: „ved Udlaan og Diskontering at fremme Pengeomløbet til Lettelse af Produktion, Handel og Omsætninger“. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at tage den Tanke op, om man i alt Fald ikke skulde prøve paa at faa Banken til at oprette to ny Filialer i de af mig omtalte Egne. Ved Forhandlingerne i det andet Ting om det før nævnte Forslag om Oprettelsen af 8 ny Filialer, udtalte den højtærede Justitsminister, at han maatte modsætte sig det; thi han var sikker paa, at Banken ikke vilde gaa ind paa det, og saa var den aftalte Overenskomst jo annulleret, og saa skulde der optages ny Forhandling; i hvert Fald var det sikkert, at Banken ikke vilde gaa ind derpaa, uden at der blev foretaget en væsentlig

Nedsættelse i den Afgift, der skulde svares til Statskassen. Jeg haaber dog, at den højtærede Minister vil se anderledes paa et saa beskedent Forslag som det om kun at oprette to ny Filialer i de af mig nævnte Egne. Der er jo Trang dertil, og Banken vil temmelig sikkert ogsaa se anderledes paa Spørgsmaalet, naar der kun er Tale om at oprette to ny Filialer, end naar Talen er om 8. Der er jo ogsaa Udsigt til, at der vil blive mere lønnende Forretninger for to ny Filialer i disse Egne, end der vilde blive for 8 ny Filialer, der, selv om de bleve spredte over et større Omraade, dog for fleres Vedkommende vilde komme til at ligge ret tæt ved hinanden og saaledes vilde komme til at konkurrere med hinanden. Jeg tror, der er god Udsigt til, at Nationalbankens Filialer i de af mig nævnte Egne kunne gøre gode Forretninger, thi ser man paa, hvad de lokale Banker give i Udbytte til Aktionærerne, viser det sig, at de gennemgaaende give et meget højt Udbytte, det er ret almindeligt, at de give 10 pCt., og jeg mener, det er et Vidnesbyrd om, at der er Trang til at faa Filialer der.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Funderingsreglerne i § 7, Posterne 6 og 7. I Post 6 hedder det, at det paahviler Bankens Direktion maanedlig at aflægge Beretning til den kongelige Bankkommissær om Forholdet mellem de i Omløb værende Sedler og de Aktiver og Metalforraad, som efter foranførte Poster 1—3 skulle tjene til Sedlernes Fundering. I Post 7 hedder det saa: „Skulde der nogen Sinde imod Forventning ved Meddelelsen af den i Post 6 anførte Beretning vise sig nogen Afvigelse i det ovenfor normerede Forhold for Funderingen af Bankens Sedler, da skal det paahvile Direktionen, senest inden Udgangen af den paafølgende Maaned, at godtgøre for den kongelige Bankkommissær, at det normerede Forhold fuldstændigt er restitueret.“ Efter Lovforslagets Motiver ere disse Bestemmelser væsentlig overensstemmende med dem, der nu gælde. Men det er oplyst for mig, at Banken meget sjældent, maaske aldrig er gaaet til at overskride Reglerne om Forholdet mellem Sedler og Metalbeholdning og Aktiver, skønt der ofte kunde have været Grund til det, idet Banken ofte har haft Vanskelighed ved at tilfredsstille Fordringerne i Terminerne, og at Grunden til, at Banken ikke har gjort det, er den, at den ikke har følt sig fuldt moralsk berettiget til at gøre det efter Affattelsen af disse Bestemmelser, og sær-